

Előfizetési díj helyben

Egész évre 10 kor. — fill.
Egy hóra — „ 90 „
Egy hótra — „ 20 „

Vidékre postai szétküldéssel

Egész évre . . . 14 kor.
Fél évre . . . 7 „

Egyes szám . . . 4 fillér.

SZÉKELYSÉG

POLITIKAI NAPILAP

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Főter 7. szám alatt.

Hirdetések czm. 3 fillér.
Iparosok és kereskedők kedvezményben részesülnek.

Nyilttér soronként 40 fillér.

Kéziratok nem adatnak vissza

Kiadja a marosvásárhelyi függetlenségi és 48-as
part támogatásával
a „SZÉKELYSÉG“ lapkiadóvállalat.

Felölös szerkesztő:
SZ. SZAKÁTS PÉTER.

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonja 101. sz.
Hirdetési- és nyilttéri díjak előre fizetendők.

A király itthon.

(*) Szent István koronájának fennkölt lelkű birtokosa, a magyar király, hűséges magyarjai közé érkezett. Majd egy év mulott, hogy a fényes királyi palota falai között tisztelhetette ő felségét. S mert mindennapos a panaszos fájdalom, hogy a magyar király ugyszólván csak vendéglátóba jön Magyarországra: annál nagyobb örömiünk, hogy megérkezett országába a magyar király.

Fel sem lehetne mérni, milyen jelentősége volna annak, ha ő felsége hosszabban tartózkodnék „kedvelt“ Magyarországon. Az udvartartás áthelyezésének, helyesebben megosztásának s ekként a magyar udvartartás berendezésének kérdése szinte magától oldódnék meg. S bizonyára, ha Magyarországon időznék a király, a kir. hercegek is szívesebben jönnének hozzánk és ismerve Budapest szépségeit, remélhetőleg meg is szeretnék a magyar fővárost, melyben igaz tisztelettel fogadunk mindenkit, a ki a királyi házzal összeköttetésben van. Nemzeti büszkeségünket emelné, ha látnánk, hogy Szent István koronájának fényét nemcsak mi magunk látjuk, de látja a nagy világ is, hogy a magyar király s a magyar királyság semmiben sem állanak Ausztria alatt s hogy a magyar királyság képezi a Habsburgok trónjának legbiztosabb alapját. Akkor még a nagyhatalmi állás is nagyot nyerne súlyában, hiszen nagyobb dicsőség lehet viselni két erős, két szabad, két gazdaságban erős országnak koronáját, mint eltérni azt, hogy a két szövetséges állam, mint a perlekedő házasságok egymás ellen tusakodva, a belső békének hiányosságát tárják a nagy világ elé.

A budai régi királyi palota, a gödöllői kastély csak harminczöt év előtt is víg napokat láttak. A nemzettel megbékült uralkodó s a mi örökkön iratott királyasszonyunk hónapokat

töltöttek falai között, serdülő gyermekeikkel, családi boldogságuk közepett aranyos napokat éltek át s látták, hogy örömiük a nemzetnek örömet jelenti. Ez a nemzet ma is törhetetlenül ragaszkodik a felséges királyi családdhoz, a nép között legendák járnak a magyar királyról és családjáról s ha valamint egységes ez a nemzet, leginkább egy a királynak szeretetében.

Nem a nagyravágás irta a nemzeti követeléseink közé a magyar udvartartást, a magyar hadsereget, hanem a történeti öntudat, a nemzetnek sok százados hűséges szeretete a Szent István koronájával ékesített királyi ház iránt, melyet szeretne egészen a magáénak mondani, mert a mint a szeretet oszthatatlan, ugy a népek szeretetét sem lehet hónapok szerint megosztani. S mégis mi boldogok volnánk, ha csak azt tudhatnánk, hogy a király az év felét Magyarországon, hűséges magyarjai között tölti, vagy akarja eltölteni. Bécsnek pompája lehet nagyobb, de nem lehet a szeretet nagyobb, mélysegeesebb sehol, senkinél, mint Magyarországon a nemzetét megértő magyar király iránt.

A nemzetiségek.

— Irtta: Szénner József. —
V.

A szászok.

A szász nemzetiségnek multja van Magyarországon. I. Géza király telepítette be őket hazánkba — Flandriából.

A szász nemzetiség (nati) Erdélyben telepedett meg — s mint ilyen külön privilégiumokat élvezett, a szász grófok vezetése alati s külön közjogi korporációt is képezett.

A földmívelés és állattenyésztés volt e nemzetiség főfoglalkozása és e téren — el kell ismernünk — ma is szép eredményel működnek a szászok.

Higgadt, megfontolt s józanéletű nép. s nevezetes kulturális tényezőképpen szerepelt a multban, de szerepel a jelenben is.

Éppen e higgadsága, e megfontoltsága teszi talányossá e nemzetiségnek újabban

tanúsított hazafiatlan és nemzetellenes viselkedését.

Már a 48-as küzdelmekben kimutatták foguk fehérjét, amennyiben javarészüik ellenünk foglalt állást.

A kiegyezés után ők is egyenlő jogokat nyertek velünk, számukra is bő szabadsalmakat nyújtott a nemzetiségi törvény.

Mindezek dacára elnyomásról panaszkodnak, a magyarok zsarnokságáról beszélnek — és minden téren, minden, még a legaljasabb eszközökkel is izgatnak ellenünk s az egységes Magyarország, a magyar állami eszme ellen.

Városunk polgársága jól ismeri ezeket a zöldszász áskálódásokat, ezeket az izgatókat — éppen a helyi esküdtszéknel lefolytatott tárgyalások alapján.

Volt alkalmunk hallani a szászok hazafiatlan viselkedését egy olyan nagytudású és széptehetségű embertől, mint gróf Lázár Miklós, kir. alügyész, a ki a leglelküimertesebben őrzi ellen a zöldszász mozgalmat, a zöldszász izgatók aknamunkáját.

Nem egy ízben tárta fel szomorú képét a szász izgatók hazafiatlan működésének, az izgatók aknamunkája által elért sajnálatos eredményeket.

Még élénk emlékezetünkben van a dr. Lassel Jenő, a Schroff Hermann, a Koródi Lajos és társai bünperere, a kik legféltelenebb módon, a legképtelenebb állításokkal és aljas, hazug rágalmakkal igyekeztek bevádolni minket a külföld előtt, a kik az izgatást, a magyar elleni gyűlöletet használták fel arra, hogy a szászok hátán minél magasabb polezra emelkedjenek, hogy „híres, neves“ emberekké váljanak.

Ma már a szászok között nem lehet felláítani a két pártot, ma már ott állunk, hogy az izgatók hazafiatlan működésének sajnálatos eredményeképpen az egész szász nemzetiség egy párttá olvadt s az egész nemzetiség a legadázabb gyűlölettel viselkedik a magyarság, az egységes magyar nemzet ellen.

Miért? Mi okból?

Elnyomatás, zsarnokság a magyarság, s kormány részéről — ezek az okok.

Virágzó városaik vannak, iparuk, állattenyésztésük fejlett, földmívelésük jókarban, közoktatásügyileg annyi szabadsalmat élveznek, hogy középiskoláikban a *magyar nyelv* csak mint *mellékes* tantárgy kötelező. A törvényhozásban képviselőik vannak, akik ott is ellenünk izgatnak.

Hát ez elnyomatás, hát ez a magyar zsarnokság eredménye?!

Nevetséges és gyerekes vád ez a szá-
szok részéről.

Annak megengedését és elnézését tán
csak nem kívánják, hogy a képünkre mász-
szanak, hogy a fejünkre nőjjenek!

Annyi szabadság ellenében, a mennyit
országunkban élveznek, hálát és ragaszkodá-
st várhatunk, nem pedig gyűlöletet és
hálátlanságot, a mely már *hazaárulással*
fajult.

A katonai javaslatokról.

Az a kérdés, hogy kell-e az ország biz-
tosítására több katona, nemesak egyszerű
politikai kérdés. Az bizonyos, hogy politi-
kusok is foglalkoznak vele. De ha ez tiszta
politikai kérdéssé tenné, akkor ennek a
mintájára az oroszok az ácsmesterséget is
a felségjogok közé sorolnák, mert egyik
csárjuk, Péter, vagy két esztendeig, mint
hajóács kereste meg kenyerét . . .

De valamely kérdést politikaivá nem a
hozzászólók, a vele foglalkozók politikus
volta dönti el. Azért a katonai létszám
emelése sem minősíthető csupán politikai
kérdésnek.

Mi első sorban nemzeti kérdésnek tartjuk
ezt, másodsorban zsebkérdésnek.

A nemzet szempontjából pedig az dön-
tendő el: a már meglévő haderő nem ele-
gendő biztosíték-e mindenféle kültámadás
ellen.

Ha nem elegendő (s velünk együtt sokan
vannak, kik until elegendőnek tartják) ak-
kor gondolhatunk csak az ujonczlétszám eme-
lésére. De akkor is csak két esetben van
megvéde a nemzeti érdek.

Először, ha a többletből kiállított zászló-
aljak, ezredek, mind belső szervezet, mind vezé-
nyelet dolgában a magyar állameszmét
szolgálják; ha kifelé is, befelé is nyilván-
valóvá teszik a magyar állam felsőségét há-
romszíni zászló és magyar vezényszó hasz-
nálata által.

Azonban a nemzet érdekében történő és
a magyar nemzeti gondolatot szolgáló ujoncz-
létszám emelésének is határt szab (és ez
már a második eset), a zsebkérdés.

Ki bírja-e a mindenféle adókkal, illetékek-
kel s vámoikkal agyongyötört polgárság az
ujabb terheket?

Nem fog-e az ujjabb terhek alatt össze-
rozkadni az adózó polgár?

E két szempontból vizsgálva az ujoncz-
jutalék emelésének kérdését, lehetetlen,
hogy más megállapodásra jussunk, mint
arra, hogy a benyújtott törvényjavaslat sem
a nemzeti gondolatot nem szolgálja, mert
meghagyja a német vezényletet, kétféjű
sast Gotterhaltestül, mindenestül, sem az
adózők teherképességét nem tartja szem-
előtt, mert az ujjabb katonai terheket csak
egy tudja majd elviselni az adófizető, ha
megvonja magától a legszükségesebb élelmi
s ruházati cikkek, ha pörén járhatja gyer-
mekeit is, s ha nem áldoz majd kulturális,
iskolai célokra egy krajczárt sem.

Mi nem adunk hitelt annak a Kolonics-
féle mondásnak, hogy Bécs előbb koldussá,
katholikussá s aztán osztrákká akarja tenni
ez országot.

De ha ily fokozott mértékben fogják a
kultura rovására a katonai szörnyeteget

táplálni, ha ennek föl fogják áldozni összes
nemzeti érdekeinket, akkor Magyarország
előbb-utóbb egy földrajzi fogalomná fog
váltani, ahonnan a koldusbot elől Ameri-
kába fog kivándorolni a népesség zöme.

Arra pedig kívánsiák vagyunk, hogy ez
esetben honnan fogják besorozni a nagyobb
ujoncz-létszám ember-anyagát?

Fülembe cseng . . .

Fülembe cseng a régi nóta
Pedig sok év elmúlt azóta.
Az én szívem most is sajogva
Emlékszik vissza bus dalodra:
„Leányhűség, tünderalom!”

Szerettem én is . . . és a multam
Tapasztalatán megtanultam,
Hogy az a dal, az a te nóta,
Nem költemény, hanem valóság,
Leányhűség: tünderalom.

Nagy Lajos.

H I R E K.

Marosvásárhely, 1903. február 6.

— **Kinevezés.** A helyi kir. it. tábla
elnöke Felszegi János haranglábi lakos
végzett joghallgatót a tábla kerületébe dij-
talan joggyakornokká kinevezte.

— **Egy jellemző adat.** Hogy
mennyit remélt a tisztviselői kar a
magyar kormánytól, a mameluk tábor-
tól, annak eklatans bizonyossága egy, a
kezünk között levő adat. Ismeretes,
hogy Nessi Pál, függetlenségi képviselő
az országházban alaposan megin-
terpellálta a pénzügyminisztert a tiszt-
viselők fizetésrendezésének tárgyában.
Ez alkalomból több helyi állami tiszt-
viselő üdvözlő táviratot küldött Nessi
Pálnak. A távirat szövege szóról-szóra ez:
Nessi Pál képviselő

Budapest (országház)

A fizetés rendezés ügyében tett szí-
ves felszólalásáért legőszintébb köszö-
nünk. Üdvözlőjük s kérjük a párttal együtt
további támogatásukat

*Több marosvásárhelyi
állami tisztviselő*

Nemde jellemző adat ez?!

— **Oláh asztal.** Ujjabban mind na-
gyobb és nagyobb tért kezdenek hódítani
székely fővárosunkban az oláhok, úgy, hogy
ha ez folytonosan így tart, aggodalommal
kell néznünk a jövő elé. Aggodalommal
kell néznünk a jövő elé azért, mert az
oláhoknak eme térhódítása veszélyt hordoz
magában. Veszélyes az oláhok térhódítása
városunkban, mert tőlünk elkülönülve élnek,
ellenséges szemmel néznek reánk. Már oda
jutottunk, hogy nemesak titokban csoportosul-
nak, nemesak alattomban dolgoznak, ha-
nem nyíltan. Városunkban is az ide be-
özönlött oláhok a „Transsylvania” kávé-
házban külön asztalt tart magánuk, a hova
összejönnek naponta s foly a beszéd *oláhu*,
ki tudja miről?! Ha az a sokat hangozta-
tott hazafiság meg van az oláhokban, mire

való a külön oláh asztal? Ha szeretik a
magyarokat, miért nem társalognak magya-
rokkal, miért nem jönnek össze velünk,
miért csoportosulnak külön?! Bizonyára
azért, mert van olyan tárgya beszé-
düknek, a mi ellenünk irányul, a mi ben-
nünket sért, gyaláz . . . Az ilyenekkel szem-
ben a magyar ember csak magyarhoz illően
cselekedhetik . . .

— **A calicó estély rendezősege.**

Sok körültekintés, nagy tapintatosság kell
mindig ahhoz, hogy egy mulatság rendező-
bizottsága helyesen és mindenki megelé-
gedésére állíttassék össze; sokszor a leg-
nagyobb körültekintés mellett is maradnak
fenn követelmények, de ezek csekélyek és
elenyészők. — Nem hagyhatjuk el, hogy a
vörös kereszt egylet által rendezendő mu-
latság rendezőségének névsorához megjegy-
zést ne fűzzünk.

Hol van a rendező-bizottság névsorából
városunk intelligens magyar ifjúsága, hol
van az aranyifjúság? — Keressük és nem
találjuk, hanem csupa ismeretlen és idegen
hangzású neveken akad meg a szemünk, a
kik ellen azonban semmi kifogásunk nincs,
más tekintetekben. Nincs elég tapintatos-
sággal, nincs elég körültekintéssel egybe-
állítva a névsor, sőt bátran mondhatjuk,
hogy e tekintetben nagy felületesség és
tapintatlanság mutatkozik.

— **Polgári bál.** A nagy előkészüle-
tek után ítélt, hiszszük, hogy az Iparos
polgári bál szombat esti bálja fényes-
sen fog sikerülni. Elvégre is arra jogosan
tartanak igényt az iparos polgárok, hogy
ez egyetlen nagyszabású estélyükön
városunk minden rendű és rangu tisztessé-
ges polgára ott legyen, de hiszszük, hogy
ott is lesz.

— **Piknik.** A rom. hath. főgymnasium
segítő egyesületének választmányja — mint
jeleztük is — folyó hó 10-én (kedden) este
a László-féle vendéglő összes termeiben
jötekkonzert, családias jellegű táncmulat-
ságot rendez. Az igen fényes sikerűnek és
kedélyesnek ígérkező mulatságra ismételt
felhívjuk az *érdekeltek* figyelmét.

— **Feloldott zárlat.** A váro-
sunkban fellépett ragadós száj- és kö-
römfájás megszűnővén, az elrendelt zár-
lat a mai napon feloldatott. Ezt az
örvendetes tényt örömmel hozzuk a
gazda közönség tudomására, annál in-
kább, mert a városunk és vidékén
megjelölt vészkerület is megszüntette-
tt. Tehát szabad a vásár.

— **Vizsgálat.** Hegedüs Sándor ren-
dőrfőkapitány, mint az I. foku iparhatóság
elnöke tegnap megvizsgálta a M.-Tordame-
gyei és M.-Vásárhely városi kerületi beteg-
segélyező pénztárt s ott mindent a legna-
gyobb rendben talált.

— **A polgári fiúiskola tanári
kara** egy terjedelmes memorandumba fog-
lalta fizetéselemelési kérését a városi törvén-
társági bizottsághoz címzetten. A kérés-
ben az áll, hogy fizetésük 1600 koronáról
2000 koronára és lakbérük 400 koronáról
600 koronára emeltessék fel. Tekintettel
arra, hogy polgári fiúiskolánk fejlődésével
a teendők is sokkal többek, nem tartanók
igazságosnak, ha e jogos kérelem süket
fülekre találna.

— **Esküdtszék.** A tegnap délután véget ért a dr. Liess Ferencz rágalmozási pere. A gróf Lázár Miklós nagyszabású vádbeszéde és a vádlott védekezése után meghozta az esküdtszék verdiktjét, mely szerint dr. Liess Jenő bűnös a m. kir. postahivatal sérelmére elkövetett rágalmozás vétségében. Ez alapon a kir. törvényszék **2 hónapi fogságra** ítélte dr. Liess Ferenczet.

— **Megszűnt állatjárvány.** A M.-Szabad és Marosszentgyörgy községekben fellépett ragadós száj- és körömfájás megszűnván, az elrendelt zárlat hivatalosan feloldatott. Így hát hétfőn M.-Szabad községben a vásár megtartható lesz.

— **Székely munkásoknak itthon való elhelyezése.** A földművelésügyi miniszter elrendelte, hogy a székely munkásnép itthon való alkalmaztatása kérdését a székely kormánybiztosság mindenhol körültekintő figyelemmel kísérje. A székely kormánybiztosság felhívásának több irányban fogantatja lett. A petrozsényi közsézbánya vezetősege már régen követi azt a hazafias eljárást, hogy lehetőleg nagyszámú székely munkást alkalmaz bányáiban. Legújabbán a magyar általános közsézbánya részvénytársaság tatai bányáiban is sikerült a székelyföldi kirendeltségnek egy székely munkáscsoportot elhelyeznie. A bányában székelyeinkkel meg vannak elégedve s most kilátás van rá, hogy ugyanott több százra menő székely munkás kap foglalkozást a Székelyföld azon részeiből, hol az abban hagyott bányászat a legtöbb székely családnak vette el keresetét.

— **Nátyi jubileuma.** A Nátyi Károly jubileumának rendezősege által meghatározott 1—1 kor. tagsági díjat, melyek összege a rendezés költségeire fog fordíthatni, eddig befizettek a következők: Adi Árpád, Agyagási Vidor, Aronsohn Bertalan, Augusztin Gyula, Baka Béla, Barabás Gergely, Bányai Sándor, Bárany János, Bányai Béla mész., Benő Bálint, Benkő László, dr. Bernády György, ifj. Biás István, Bozsánai Márton, Bodó Árpád, Bogdánffy István, dr. Brada Sándor, Bucher Lajos, Bustya Lajos és Butak István. (Folyt. köv.)

— **Makkai Zsiga és a király pezsgője.** Érdekes és a Makkai Zsiga székely eszejárására jellemző beszélgetés folyt le tegnap a képviselőház folyosóján. Arról beszélgettek a honatyák, hogy ki megy fel a budai várba az udvari bábra és ki marad otthon. A függetlenségek nagyobb része persze úgy nyilatkozott, hogy ők bizony nem mennek fel, de viszont akadtak olyanok is, akik a felmenetel mellett nyilatkoztak.

— Hát Zsiga bácsi, te felmész-e? — kérdezte a székely képviselőt egyik kormánypárti honatya.

— Nem én! — felelt röviden Makkai.

— Aztán miért nem?

— Azért, mert nem szavazom meg a felemelt civillistát, szóval nem adok pénzt neki, akkor nem is iszom meg a pezsgőjét, — szólott Zsiga bácsi s sarkon fordult. A vitatkozó csapat mindenesetre tovább vitatkozhatott azon, hogy igaza van-e Makkainak, de az bizonyos, hogy sokan igazat adtak neki.

— **A főváros felirata.** A főváros törvényhatósága tegnap délelőtt közgyűlést tartott. A közgyűlésen tárgyalták Debreczen város átíratát a katonai javaslatok ellen. A tanács hasonló felirat küldését tanácsolta. Radocza azt indítványozta, hogy helyelőleg vegyék tudomásul, de a többség elhatározta, hogy a főváros szintén írjon fel az országgyűléshez a katonai javaslatok ellen.

— **A budapesti New-York palota égése.** Mint a budapesti lapok írják az Erzsébet-köruton levő New-York palota a tegnapelőtt délután kigyuladt és nagy része leégett.

— **Felelet Korn Arthurnak.** Korn Arthur pamfletje, a minék megjelenését mi is jeleztük, igen alkalmas volna arra, hogy megtéveszse a külföldi közönséget. Amugy sínesenek odakünn valami tulságosan jó véleménynyel rólunk, ha pedig olyan valaki hazudozik össze a „barbár magyarokról” mindenfelét, a ki hosszabb ideig élt köztünk, annak minden szavát szent irásnak veszik. Mint értesülünk, Korn könyve nem marad válasz nélkül, mert rövid időn belül hasonlóval felel rá Scheider József szentesi főmérnök társulati igazgató. Az ő szava lesz itt a legkompetensebb, mint torontali származásu emberé, a ki egyszerű polgári szülőktől származott, teljesen ismeri a viszonyokat. Ő tudja érezni, hogy Magyarországon éppenséggel nem üldözik, nem nyomják el a németeket s Korn Arthurnak éppen a délvidéki svábság körében volt a legkevésbé tere arra, hogy elhintse maszlagos tanát. A válasz könyv elé, a mely ezek szerint méltó feltűnést fog kelteni, nagy érdeklődéssel tekint mindenki.

— **Rüh-kor.** Mezőriucs községben a juhok között a rühkór nagy mértékben fellépett. A marosi alsó járás ügybuzgó főszolgabírája gondoskodott arról, hogy a járási állatorvos az övintézkedéseket megtette.

— **Egy 5—6 holdas földbirtokot** keresek több évi haszonbérletre, lehetőleg a városhoz közel, melyben 2 hold lóherés és egy hold luczernás legyen. Levelek „Haszonbérlet” ezimen e lap kiadóhivatalába

CSARNOK.

Sanpietro.

— Megállj! kiáltott a genuai kapitányra. Ne félj! Mi nem vagyunk kalózok. Ha megmatózní engeded hajódat, batran tovább mehatsz.

— Csellel akartok rászedni? viszonzá amaz. Én nem boesátlak hajómra, védni fogom magamat. — Ha nem vagytok kalózok, mit kerestek hajómon, miért bántjátok a bekés kalmárt? De látom szemeteiből, hogy tengeri rablók vagytok, kórcok vagytok. — Vessetek reám sarcot, meg fogom fizetni; de hajómat oda nem engedem. Inkább a tenger fenekére süllyesztem.

Sanflorenzio megkísérelte szép szavakkal elhíttetni a genuai kapitánnyal, hogy engedje hajóját fölkatatni, semmi bántása

nem lesz; de ha ellenáll, fegyverrel kényszerítik reá.

Látván a genuai kapitány, hogy a megmatózást másként ki nem kerülheti, jelt adott hajónépének a támadásra.

Lőtávolságra huzódott vissza s akkor egyszerre elsütötte ágyúit.

Egy golyó a kis naszád árboczát törte le, egy másik a kormányos lábát sodorta el. Az ellenhajón harsogó örömkialtással kísérték az árbocz lerokadását.

Sanflorenzio most maga állt a kormányrudra.

Egy pillanat alatt már a kis naszád a genuai hajó oldalánál uszott. Az ellenségnek minden ágyuzása hasztalan volt.

— Másszatok fel, ugorjatok át, öljétek le őket! kiáltá az ősz. Ne adjatok kegyelmet genuainak.

Kétségbeesett erővel védtek magukat a genuai matrózok, elvagdalták a kötélajtorkákat, letaszígták a fölkapaszzkodókat, nagy terhes hordókat gördítettek fejeikre.

Mind hiába. Mikor elvágta már a fölkapaszzkodó korznak jobbát, baljával még beléjük kapaszkodott s úgy rángatta le őket egyenként a hullámsírba.

Néhány merészebbnek már sikerült a fölmaszás, a többinek aztán könnyebb volt ezek segélyével följutni. — A hajó fedélzete tele volt már kórcokkal.

A dühös küzdelemben birkozásra került a sor. Összeforva hengeregtek a fedélzeten, tajtékzó ajakkal harapva egymást, míg egyik vagy másiknak sikerült elgyengült ellenfele szorításából kiszabadítani kezét s kését annak gyomrába ütni.

A lerokadt sebesülteket, haldoklókat, holtakat a tengerbe hányták a győztes kórcok.

Még egy-két genuai harcolt csak, védve magát az utolsó lehelletig, a vér sűrűn ömlött alá összevagdalt fejeikről, szemek aludt vértől voltak betapadva, de azért örült sebességgel forgatták vaktában a kardot. A kórcok a hajó belsejébe törtek, legelő az ősz, Sanflorenzio zilált szakállal, véres kézzel.

A hajó egyik kamrájában ajultan fekve találták Vanninát. Cornelio előtte térdelt és csókolgatta fehér arcját, megkékült ajkait, mintha forró lehelletével akarná fölébreszteni.

— Félre onnan, undok nőcsábító, nőrabló! dörgé Sanflorenzio. Az ítélet órája ütött.

Cornelio fölnezett és nem szólt semmit. Kívonta kardját hüvelyéből.

De előbb lehajolt szeretőjére s még egyszer, utolszor megcsókolta. Hanem visszafordulni nem volt ideje, mert a következő pillanatban mellette temett Sanflorenzio s pallósával ketté hasította fejét.

Mikor Vannina fölbredt, már a kedves ifju örök álmát aludta a hullámsírba. Sanflorenzio pedig Vanninát Aixbe vitte s ott a provenzei törvényszék őrizetére bizta férjének hazatértéig.

Ez történt három nappal előbb, mint Sanpietro Marseillebe érkezett.

(Folyt. köv.)

Czipészeti hirdetemény.

Alólírott tisztelettel vagyok bátor a helyi és vidéki n. é. közönségnek becses figyelmébe ajánlani, miszerint minden a *czipész iparhoz tartozó munkákat felvállalok a lehető legjutányosabb árak mellett, ezeknek pontos és állandó — mit jelen munkáltatóimmal szemben mindenkor jelezhetek — nemkülönben azoknak esinos és korszerű kiállításáról kezeskedem; ugy az általam kiállított munkákon időtelével érhető romlások kijavítását — melyekhez esekély anyag kívántatik — *íjmentesen eszközlöm.**

Szerintem nem követ hibát a nagyrabecsült munkáltató közönség, ha a czipégek tekintetbe vétele mellett a szerény kiállításokat is próbára teszi.

Szíves pártfogásukba ajánlva magamat, maradok kiváló tisztelettel

Maholányi Elek

18 14—15 czipész, Széchenyitér 60. sz.

Hirdetéseket
lapunk kiadóhivatala
olcsó árban felvesz.

A legkellemesebb szépítő szerek az
Ibolya készítmények.

IBOLYA-KRÉM,

azonnal fehériti és finomítja a bőrt; **szeplőt, májfoltot, pattanásokat és bármilyen foltokat, a legrövidebb idő alatt eltávolítja.** Zsírmentes, nappal is használható, a bőr zsíros fényét eltünteti. **Próbátégely ára 50 fillér, nagy tégely (két akkora) 80 fillér.**

Ibolya-creme-szappan,

a creme hatását elősegíti; kiváló finom mosdószappan, 70 fillér.

Ibolya-hölgypor,

a legkellemesebb puder (fehér, rózsaszín és krém színekben) I kor. Kaphatók kizárólag Maros-Vásárhelyt,

az „Arany szarvas“

cziműl gyógyszerárban. — (Plebánia-
5. templom mellett.)

Olcsó tűzifa!

Van szerencsém a n. é. közönség b. figyelmébe ajánlani, hogy az EMMER ADOLF czegetől átvett *felső vasut mellett*

tűzifa telepemen

kitünő száraz bükk és hántott fiatal cseresfát árusítok el a következő áron: 1 mm. vágott fa **75 kr** házhoz szállítva. Egész kocsis rakomány **60 forint** szintén házhoz szállítva. Telefon sz. **147.**

Becsés pártfogást kér
Schwartz Mendel.

Szőlővesszők

Réthy János „Kishegy“-beli
szőlő-telepén.

Számos csemege és borfajokból körülbelül 20.000 gyökeres és sima szőlővessző *van eladó.*

A gyökeresnek ezre 20—40 koronáig, a sima vessző 10—25 koronáig; ugyanott egy kitünően képzett vinezeller is áll a szőlőművelést kedvelők rendelkezésére, a ki bárkinék, elhanyagolt szőlőtelepét nagyon jutányos árért jó karba hozza és újakat is beállít.

Réthy János

6 Kossuth Lajos-utca 41. sz.

A „M.-Vásárhelyi Ipari Hitelszövetkezet

mint az országos központi hitelszövetkezet tagja“

314

Szabóipari szakcsoportjánál

Kitünő hazai és külföldi eszveitekből olcsó férfi-,
fiu- és gyermek öltönyök, valamint divatos női
gallérok, felöltők s elegáns női utcai ruhák
készíttetnek. — **EGYENRUHÁK** szállítása a ce-
és kir. közös hadsereg s a m. kir. honvédségi tiszt-
urak, a csendőrség és pénzügyőrség, valamint
testületek, alkalmazottak, rendőrök és szolgák
részére a legkitünőbb hazai keimékből

jutányos árban elkészíttetik.
A legújabb divatu t é l i szövetekből
nagy választék.

A tagok által készített kitünő minőségű lábbelikből nagy választékkal dus raktár tartatik.

Építő-ipari szakcsoportja

bármely építkezésre, ugy magán, mint közép-
letek, hid- és utépítésekre;

a **SZÖVETKEZET M A G A** vas- és fémpari munkálatokra jutányos áron vállalkozik.

Szövetkezeti elv: szoliditás, olcsóság, pontosság!

Ugyanott a „FONCIERE“ pesti biztosító intézet ügynöksége, mely elfogad mindenféle biztosításokat.

Bőripari szakcsoportjánál

a **CZIPÉSZ** és **CSIZMARESZÍTŐ TAGOK** ré-
szére raktáron tartatnak a legjobb szükségleti
czükkek. A közönség részéről elfogadotnak meg-
rendelések mindenféle lábbelikre. — Hivatali al-
kalmazottak, csendőrség, pénzügyőrség, rendőr-
ség és szolgák részére a lábbelik szállítása a
legjutányosabb áron eszközöletik.

Faipari szakcsoportja

mindennemű butor- és épületasztalos, esztergá-
lyos s bármely más faipari munkára — és